

1933-02-27

AFSENDER

Johan Borup

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Arkivplacering:

Mappe 70 nr. 71

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 70 Nr. 71

27.2.33 JOHAN BORUP

HØJSKOLEFORSTANDER
KØBENHAVN

Elis og Sofie

Her vil ikke drøtte sig om mig, jeg vil blot sætte mig ned og skrive til dig. Det er mig som skriver, ikke mig som skriver.

Kære fortæller. Jeg håber, du ligger

i Sengen, og saa vil jeg gøre dig en lille Visbet
jag kommer nemlig sijs Gaddas, og tager din
Haand, og sætter mig paa Stolen ved din
Seng og siger til dig, nu skal du have ligge
stille og lade mig snakke, og naar jeg ser
at gaar jeg - og jeg bliver ikke ret hause - saa
har det dog været en lille Afbrudelse, og det
har man gaaet af, naar man lægger sig ned og
saa du mig giv.

Der var i Gaar en ældre Dame hos os, det var
Elis Svejermos, hun har som mig Pige været som
men med den Far. Det var en Dag inde hos Fru
Hag ved Skolehuset, hun kom fra Dyrhøvej og
haver sine Skitser med. Foruventelig har hun
vært lidt usplest til at sidde og undersøge de
Damer i Stuen, der var ogsaa Fru Pong, og saa gik
hans ud paa Urunden, ^{Althaus C. Svejermos} hvor jeg var, og jeg havde
en kjort underordentlig Stilling som en Hags Bar.
jeg og alle Leveninde for Pong's Børn, og saa tog
han sine Skitser frem og viste mig dem og forkla-
rede, og siden den Tid har jeg gaaet anden Opim
paa Træer, jeg regner, de stod saa fortrøstet og
snaktede sammen; saa havde han et første
skitse til et Billedet, hvorfor hans Søn
fortæller var tegnet op i forskellige St. rodel og Af-
stand, og det, sagde han, havde han gjort for
at finde ud af det rette Perspektiv, og alt

det sad han og forklarede mig mine Pige-
mens de andre sad inde i Bagvejstræen.
Denne Beskrivelse, som Elise har givet
for mig, og hvori du sikkert kan finde din
Kærlighedsbrev Far, den fik en lille Oplevelse
som hos mig ogsaa. En Gang, da jeg var paa
min Studiet, havde Grevinde Holthe nogle paa
Ladassfrømmen, der var Brændt ved Vester
Tormann og den Far, og jeg kan huske, at
jeg som jo nok lige i det, hvem P. C. Thorgeard
var, fik Indtrykket af en stille beskeden Mand,
der gik paa sit, en Mand som jeg kunde forestille
godt lidt for hans jævne Opførelse ^{og han var i det}
og senere saa indtagede, og saa menneskelig.
Jeg havde især været en halv Tunes saa alder,
og alligevel har jeg bevaret et Indtryk af noget
skönt og glædeligt. Jeg huske, at Brændt kaldte
sig hans Beskrivelse: Fine Kirke om
Solen der faldt ind mellem Træerne; han
Billedet. Et herligt menneske har han været.
Saa har jeg endelig og Stump, at tilføje,
det er sandsynlig en Latterlig ^{og} Tale. Skriv den
ind en Mand - som Tageen siges - det var
ikke ham for Sagen, men en fuldstændig
Tale, jeg havde end Læremester hos Brændt,
han var beundrende usædvanlig, hvad der i Grevinden
den Stue blev enden paa sig. Vigtig var han,
i al Gudsnedighed. Han varst af alle, men end
Skyldning, og nu omstændigheder at blive et fuldstændig Ord
med suveræn grundtvigske Udledelse af
alle T. H. H.: Gaded Brændt, Gaded Thorgeard, Gaded
Tormann. Det var sandsynlig alle Satyrer i det Ledsels.
En Gang: Vinter fortalte mig Elise om Paris, om
Ballist hos Grev, om Rabel og de Kærligheds Frøgt.
Som jeg kl. 2 Nat måtte stoppe; hans strætte sig i det
samt om Brændt, der ville have en ^{en maler} Knop, og en
og det fik sig i en forket Gode: No, som jeg bestalte sig.